

Дмитрук Вікторія

14 років

8 клас

НВК «ЗОШ І-ІІІ ступеня – дитячий садок» с. Здомишель

Захоплення: музика, література

Світло і темрява (за біблійними текстами)

Твір-есе

Яскраве сонечко посилає ніжні промені на землю, всміхається, голубить теплом усе живе, обіймає золотавим подихом, від щастя закриває очі. То легенька хмаринка пробігає перед його обличчям. Ніщо не віщує тривоги. Тихо. Спокійно.

Раптом здригнулася земля. Схлипнула важким риданням. Ударив грім. Срібна блискавка спалахнула, наче вогнистим мечем, розділила світ навпіл. Стало зовсім темно.

Стурбовані люди заметушилися у пільмі, втрачаючи відчуття часу і простору. Куди йти? Де шукати дорогу? Гучний Голос покликав людей за собою, і вже йдуть вони в одному напрямку. Хтось спіткнувся, впав... Але що це? Не підняли, не звернули уваги, відвернулися. А обличчя? Чому вони однакові для всіх? І думають однаково: не спішать на допомогу іншим. Провідник кличе, люди йдуть покійно, схиливши голови, наче свідомість їх запаморочилась, воля скута якоюсь темною силою.

Так, вони засліплені, бездумні, йдуть, бо їм наказують рухатися. Вже важко і постаті розпізнати, ніби це й не люди, а якась загальна невиразна маса, яка підкоряється тому Гучному Голосу. Страшно уявити себе в тій масі. Хто йде поряд, чого чекати від цих істот? Куди приведе їх Гучний Голос? Чи є дорога назад?

Грім ударив сильніше і покотився над людськими головами. Пішов дощ. Повіяло прохолодою. Розвіялася темрява. Розгублені люди озирнулися, отямилися, посміхнулися одне одному і відчули себе вільними. А грім застеріг: «Люди, не втрачайте свого «Я», не підкоряйтеся темній силі, дорожіть життям і свободою!»